

26 Νοεμβρίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΩΝ
ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ (Αρ.2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 675/91).

-
- Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Ελεγκτική Υπηρεσία Συνεργατικών
Εταιρειών — Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προσόντα — Έννομο
συμφέρον — Αιτητής που δεν κατέχει τα απαιτούμενα προσόντα
συγκεκριμένου σχεδίου υπηρεσίας δεν έχει έννομο συμφέρον να
προσβάλει προαγωγές που έγιναν σε θέση που διέπεται από το 5
σχέδιο αυτό.
- Αναθεωρητική Δικαιοδοσία Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δικαστικός
Έλεγχος — Η ερμηνεία και εφαρμογή των σχεδίων υπηρεσίας είναι
έργο του διορίζοντος οργάνου και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν 10
η ερμηνεία που δόθηκε ήταν λογικά εφικτή στο όργανο αυτό.
- Ακυρωτική Απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Επανεξέταση —
Κατόπιν ακυρώσεως προαγωγών — Κρίση υποψηφίου ως μη
προσοντούχου το πρώτον κατά την επανεξέταση — Γεγονός 15
αδιάφορο ενόψει των υποχρεώσεων του διορίζοντος οργάνου και
των αρχών της επανεξέτασης.
- Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Ελεγκτική Υπηρεσία Συνεργατικών
Εταιρειών — Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Προσωπικές 20
συνεντεύξεις — Εντυπώσεις από τις συνεντεύξεις — Δεν συνιστούν
γεγονότα — Τα πορίσματα στην *Republic v. Yiannis Safirides* και
η διαφοροποιηθείσα κριθείσα περίπτωση — Ειδικά το θέμα της
διαδρομής μακρού χρόνου από τη διενέργεια των συνεντεύξεων έως
τη καταγραφή των εντυπώσεων — Η επαρκής στοιχειοθέτηση της 25

4 Α.Α.Δ. Νικολάου κ.α. ν. Ελεγκ. Υπ. Συνεργ. Εταιρειών (Αρ.2) *

πλάνης στην κριθείσα περίπτωση υπό το φως και της Republic v. Michalakis Maratheftis and Another.

5 Προσβλήθηκε με την προσφυγή η απόφαση των καθ' ων η αίτηση να προαγάγουν στη θέση Ελεγκτή 1ης Τάξης, τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί των αιτητών.

10 Η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατόπιν επανεξέτασης προηγούμενης απόφασης των Καθ' ων η Αίτηση, η οποία είχε ακυρωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο για έλλειψη αιτιολογίας και παράβαση των προνοιών του Κανονισμού 16(2) και (3) των περί Ελεγκτικής Υπηρεσίας Συνεργατικών Εταιρειών Κανονισμών του 1989 (ΚΔΠ 174/89). Η αιτιολογία της ακυρωθείσας απόφασης κριθίκε ελλιπής λόγω της παράλειψης των Καθ' ων η Αίτηση να
15 καταγράψουν στα πρακτικά πώς αξιολογήθηκε η απόδοση του κάθε υποψήφιου κατά την προφορική συνέντευξη.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

- 20
1. Αιτητής που δεν κατέχει τα απαιτούμενα προσόντα συγκεκριμένου Σχεδίου Υπηρεσίας, δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει προαγωγές που έγιναν σε θέση που διέπεται από το σχέδιο αυτό.

25

 2. Η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας είναι έργο του διορίζοντος οργάνου και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η ερμηνεία που δόθηκε ήταν λογικά επικτική στο όργανο αυτό.

30

 3. Το γεγονός ότι ο πρώτος των αιτητών κριθίκε ως μη προσοντούχος για πρώτη φορά κατά την επανεξέταση της υπόθεσης, δεν έχει καμιά σημασία. Η Επιτροπή δεν φαίνεται να είχε ασχοληθεί, κατά τη λήψη της ακυρωθείσας απόφασής της, με την κατοχή των απαραίτητων προσόντων του αιτητή ή οποιουδήποτε άλλου υποψήφιου. Κατά την επανεξέταση η Επιτροπή, ανεξάρτητα από τις παραλήψεις που προηγήθηκαν, είχε υποχρέωση να διενεργήσει επαρκή έρευνα αναφορικά με την κατοχή από όλους τους υποψήφιους των
35 απαραίτητων προσόντων του Σχεδίου Υπηρεσίας κατά τον ουσιαστικό χρόνο. Στις περιπτώσεις επανεξέτασης, όπως η παρούσα, το Δικαστήριο ελέγχει κατά πόσο τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, αποτελούσαν μέρος του πραγματικού καθεστώτος που ίσχυε κατά το
40

χρόνο λήψης της ακυρωθείσας απόφασης, ανεξάρτητα αν τα στοιχεία αυτά είχαν τότε ληφθεί επαρκώς ή καθόλου υπόψη από το αρμόδιο όργανο, ή κατά πόσο ήταν "νέα στοιχεία", δηλαδή στοιχεία που δεν υπήρχαν κατά τον ως άνω ουσιώδη χρόνο. Στη δεύτερη αυτή περίπτωση, δεν μπορεί να ληφθούν υπόψη κατά την επανεξέταση. Σχετική είναι η απόφαση της Ολομέλειας ημερομηνίας 17/9/1992 στην Α.Ε. αρ. 1390 *Εύης Δροισιότης ν. Δήμου Λατσιών*.

5

Τα προσόντα του αιτητή δεν αποτελούσαν νέα στοιχεία. Ήταν ενώπιον της Επιτροπής κατά τη λήψη της ακυρωθείσας απόφασής της. Η έρευνα και η εκτίμηση των στοιχείων αυτών από την Επιτροπή επιβάλλετο. Ο πρώτος αιτητής δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την επίδικη προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών.

10

15

4. Στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Republic v. Yiannis Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163, αποφασίστηκε ότι οι εντυπώσεις που αποκομίζουν τα μέλη του διορίζοντος συλλογικού οργάνου στις προφορικές συνεντεύξεις των υποψηφίων δεν συνιστούν γεγονότα που μπορεί να ληφθούν υπόψη σε μεταγενέστερη αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων αυτών από το εν λόγω όργανο του οποίου η σύνθεση έχει στο μεταξύ αλλάξει. Τα γεγονότα στην υπόθεση *Σαφειρίδη* διαφέρουν ουσιωδώς από τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης. Στην υπόθεση *Σαφειρίδη* μετείχαν στη λήψη της επίδικης απόφασης, ως μέλη της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, πρόσωπα που δεν ήταν παρόντα στις συνεντεύξεις, εφόσον δεν ήταν τότε μέλη της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. Στην παρούσα όμως υπόθεση και τα τέσσερα μέλη της Επιτροπής που αποτελούσαν απαραίτητα και μετείχαν στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, ήταν παρόντα και είχαν οι ίδιοι σχηματίσει τις εντυπώσεις τους από τις συνεντεύξεις. Δεν έλαβαν υπόψη τους καταγραφισμένες υποκειμενικές εντυπώσεις άλλων μελών που ήταν παρόντα στις συνεντεύξεις αλλά απουσιάζαν όταν είχε ληφθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, όπως είχε συμβεί στην υπόθεση *Σαφειρίδη*. Το γεγονός ότι ένα από τα μέλη της Επιτροπής που μετείχαν στις συνεντεύξεις είχε μεταγενέστερα αντικατασταθεί και δεν μετείχε στην απόφαση κατά την επανεξέταση, δεν καθιστά από μόνο του λανθασμένη τη διαδικασία που ακολουθήθηκε, ούτε καθιστά ακυρώσιμη την τελική απόφαση της Επιτροπής.

20

25

30

35

40

5. Υπάρχουν αδιαμφισβήτητα γεγονότα από τα οποία μπορεί εύλογα να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα μετά την διεξαγωγή των συνεντεύξεων στις 10 και 11 Ιανουαρίου 1990, οι εντυπώσεις της Επιτροπής δεν είχαν καταγραφεί πουθενά. Θα πρέπει επί του προκειμένου να σημειωθεί ότι δεν υπάρχει ισχυρισμός από οποιονδήποτε ότι οι εν λόγω εντυπώσεις καταγράφηκαν σε οποιοδήποτε έγγραφο άλλο από τον κρίσιμο Κατάλογο και ο οποίος δεν φέρει ημερομηνία. Εν όψει αυτού του δεδομένου, ο χρόνος καταγραφής των επιδικών εντυπώσεων αναπόφευκτα ταυτίζεται με το χρόνο ετοιμασίας του επιδικού Καταλόγου. Εφόσον ένα από τα βασικά επίδικα θέματα στην προσφυγή αρ. 189/90 που οδήγησε στην ακύρωση της πρώτης απόφασης της Επιτροπής, ήταν αν είχε γίνει καταγραφή των επίδικων εντυπώσεων ή όχι, θα ανέμενα από την Επιτροπή να είχε παρουσιάσει τον επίδικο Κατάλογο ως τεκμήριο στη διάρκεια της διαδικασίας της εν λόγω προσφυγής, αν ο Κατάλογος είχε ετοιμαστεί καθ' οιονδήποτε χρόνο πριν τη διεκπεραίωσή της. Το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν παρουσίασε τον εν λόγω Κατάλογο στο Δικαστήριο μέχρι τις 27/3/1991 που είχε επιφυλαχθεί η απόφαση του Δικαστηρίου στην προσφυγή 189/90, δεν μπορεί να παρουσιαστεί ούτε είναι άσχετο με το χρόνο ετοιμασίας του εν λόγω Καταλόγου.
- 25 Παρόλο που είναι αδύνατο να ειπωθεί με ασφάλεια πότε ακριβώς ετοιμάστηκε ο επίδικος Κατάλογος, το μοναδικό λογικό συμπέρασμα που μπορεί να εξαχθεί από τα πιο πάνω γεγονότα είναι ότι δεν είχε ετοιμαστεί μέχρι τις 27/3/1991, δηλαδή 14 σχεδόν μήνες μετά τη διενέργεια των συνεντεύξεων. Είναι πολύ πιθανό να είχε ετοιμαστεί τις παραμονές και για τους σκοπούς της επανεξέτασης, ενόψει του σκεπτικού και του αποτελέσματος της απόφασης του Δικαστηρίου στην προσφυγή αρ. 189/90 με την οποία είχε ακυρωθεί η πρώτη απόφαση της Επιτροπής για την πλήρωση των επίδικων θέσεων.
- 40 Ενόψει της νομολογίας μας, δεν διατάζω να αποφανθώ ότι ο χρόνος των 14 μηνών, υπολογιζόμενος κατά τρόπο που είναι ο πλέον ευνοϊκός για την Επιτροπή, ο οποίος παρήλθε από την διεξαγωγή των συνεντεύξεων μέχρι την καταγραφή της απόδοσης των υποψηφίων σ' αυτές, είναι τόσο μεγάλος ώστε να καθιστά άκρως επισφαλή την ορθότητα και ακρίβεια της καταγραφής. Κάτω από αυτές τις περιστάσεις, και εφόσον τα επισφαλή αυτά αποτελέσματα λήφθηκαν σοβαρά υπόψη από

την Επιτροπή κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασής της, υπάρχουν σοβαρές πιθανότητες η Επιτροπή να ενήργησε επί του προκειμένου υπό καθεστώς πλάνης ως προς τα ορθά γεγονότα που επηρέασαν την κρίση της. (Βλ. την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Republic v. Michalakis Maratheftis and Another** (1986) 3 C.L.R. 1407). 5

Λαμβανομένου υπόψη ότι στην υπόθεση **Maratheftis** τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων αφορούσαν 11 μόνο υποψήφιους και είχαν καταγραφεί μετά παρέλευση 5 μόνο μηνών, οι πιθανότητες επιφυλάξεως πλάνης στην παρούσα υπόθεση καθίστανται ακόμα πιο μεγάλες, η δε ανάγκη ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης ακόμα πιο επιτακτική. Η πιθανότητα πλάνης ως προς τα πράγματα οδηγεί σε ακύρωση της επίδικης απόφασης. 10 15

Η προσφυγή επιτυγχάνει με £100 έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις: 20

Παναγή κ.α. ν. Ελεγκτικής Υπηρεσίας Συνεργατικών Εταιρειών (1991) 4(B) Α.Α.Δ. 1355·

Komodromou v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2250· 25

Elia v. Republic (1986) 3 C.L.R. 306·

Δρουσιώτης ν. Δήμου Λατινών (1992) 3 Α.Α.Δ. 437·

Republic v. Safirides (1985) 3 C.L.R. 163· 30

Republic v. Maratheftis and Another (1986) 3 C.L.R. 1407·

Mallouros v. E.A.C. (1974) 3 C.L.R. 220· 35

Fournia Ltd v. Republic (1983) 3 C.L.R. 262.

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 25/4/1991, να προάξουν αναδρομικά από 1/2/1990 στη θέση Ελεγκτή 1ης Τάξης τα ενδιαφερόμενα Μέρη αντί των αιτητών. 40

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές. 45

Ε. Αναστασιάδου (δ/νίς), για τους καθ' ων η αίτηση.

Καμιά εμφάνιση, για τα ενδιαφερόμενα μέρη.

5

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή προσβάλλεται η απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση, ημερομηνίας 25/4/1991, να προάξουν αναδρομικά από 1/2/1990 στη θέση Ελεγκτή 1ης Τάξης τα Ενδιαφερόμενα Μέρη 1) Α. Παντελίδη, 2) Ν. Θεοδοσίου, 10 3) Χ. Χαραλάμπους, 4) Α. Παπαγεωργίου και 5) Ν. Παπακωνσταντίνου, αντί των Αιτητών.

15 Οι Αιτητές ήταν κατ' αρχήν 7. Ένας απ' αυτούς, ο Θεόδωρος Φωτίου, με επιστολή του δικηγόρου του ημερομηνίας 1/6/1992, απέσυρε την προσφυγή του η οποία απορρίφθηκε την ίδια μέρα χωρίς οποιαδήποτε διαταγή ως προς τα έξοδα.

20

Η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατόπιν επανεξέτασης προηγούμενης απόφασης των Καθ' ων η Αίτηση, ημερομηνίας 13/1/1990, η οποία είχε ακυρωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση **Κύπρος Παναγή και** 25 **Άλλοι ν. Ελεγκτικής Υπηρεσίας Συνεργατικών Εταιρειών** (υπόθ. αρ.188/90 και 189/90 - ημερομηνίας 19/4/1991), για έλλειψη αιτιολογίας και παράβαση των προνοιών του Κανονισμού 16(2) και (3)* των περί Ελεγκτικής Υπηρεσίας Συνεργατικών Εταιρειών Κανονισμών του 30 1989 (ΚΔΠ 174/89). Η αιτιολογία της ακυρωθείσας απόφασης κρίθηκε ελλιπής λόγω της παράλειψης των Καθ' ων η Αίτηση να καταγράψουν στα πρακτικά πώς αξιολογήθηκε η απόδοση του κάθε υποψηφίου κατά

* 16(2) Αι διεκδικήσεις των υπαλλήλων προς προαγωγή αποφασίζονται βάσει της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας αυτών.

(3) Κατά την προαγωγή λαμβάνονται δεόντως υπ' όψιν αι περί των υποψηφίων συστάσεις του Διευθυντού και του προϊσταμένου της υπηρεσίας ή τμήματος εν τω οποίω η κενή θέσις.

την προφορική συνέντευξη.

Τα γεγονότα είναι σε συντομία τα ακόλουθα:

Οι Αιτητές όσον και τα Ενδιαφερόμενα Μέρη ήταν 5
κατά τον ουσιώδη χρόνο υπάλληλοι του Ταμείου
Εξελέγξεως και Επιθεωρήσεως Συνεργατικών Εταιρειών,
το οποίο διαλύθηκε σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου
19(14)(α) του περί Συνεργατικών Εταιρειών Νόμου του
1985 (Νόμος αρ.22 του 1985). Σύμφωνα δε με τις πρόνοιες 10
του άρθρου 19(14)(β) του ίδιου Νόμου, οι υπάλληλοι του
εν λόγω Ταμείου, περιλαμβανομένων των Αιτητών και
των Ενδιαφερομένων Μερών, που ασκούσαν ελεγκτικά
καθήκοντα κατά την ημερομηνία έναρξης του πιο πάνω
Νόμου, δηλαδή την 1η Αυγούστου 1987, μεταφέρθηκαν 15
στην Ελεγκτική Υπηρεσία Συνεργατικών Εταιρειών η
οποία είχε καθιρρυθεί με το άρθρο 19(1) του εν λόγω
Νόμου και η οποία διοικείται από πενταμελή Επιτροπή
(άρθρο 19(3) του Νόμου).

20
Σύμφωνα με απόφασή τους ημερομηνίας 22/8/1989, οι
Καθ' ων η Αίτηση (που στη συνέχεια θα αναφέρονται ως η
Επιτροπή) κυκλοφόρησαν στο προσωπικό τους εγκύκλιο
ζητώντας υποβολή αιτήσεων για την πλήρωση, ανάμεσα σε 25
άλλες, 6 κενών θέσεων Ελεγκτή 1ης Τάξης. Η θέση αυτή
είναι, σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας, θέση
προαγωγής. Οι Αιτητές και τα Ενδιαφερόμενα Μέρη
ήταν ανάμεσα στους 36 υποψηφίους που είχαν υποβάλει
αιτήσεις σαν αποτέλεσμα της εν λόγω εγκυκλίου. Σε δύο
διαδοχικές συνεδρίες της με αρ.38 και 39, ημερομηνίας 30
10/1/1990 και 11/1/1990 αντίστοιχα, η Επιτροπή δέχτηκε
σε προφορική συνέντευξη τους υποψηφίους. Όπως
προκύπτει από τα πρακτικά των εν λόγω συνεδριών,
δεν καταγράφηκε οτιδήποτε αναφορικά με την
αξιολόγηση της απόδοσης οποιουδήποτε υποψηφίου 35
κατά τις εν λόγω συνεντεύξεις. Κατά τη συνεδρία της
ημερομηνίας 13/1/1990 η Επιτροπή αποφάσισε να
προάξει έξι από τους υποψηφίους, ανάμεσα στους
οποίους και τα Ενδιαφερόμενα Μέρη στην παρούσα
προσφυγή, αναφορικά με τα οποία ασκήθηκε η προσφυγή 40
αρ. 189/90 με αποτέλεσμα την ακύρωση της προσφυγής
τους με την απόφαση του Δικαστηρίου, ημερομηνίας
19/4/1991, στην οποία έχω ήδη αναφερθεί.

Στις 25/4/1991 η Επιτροπή συνήλθε για να επανεξετάσει το θέμα. Τα πρακτικά της συνεδρίας αυτής, κατά την οποία λήφθηκε και η απόφαση που προσβάλλεται με την παρούσα προσφυγή, κατατέθηκαν ως Τεκμήριο 1 στην

5 'Ένσταση των Καθ' ων η Αίτηση. Οι επίδικες προαγωγές αποτελούν το θέμα 1(β) του σχετικού πρακτικού που έχει ως εξής:

"Με βάση τα ενώπιον της Επιτροπής σχέδια

10 υπηρεσίας, αντίγραφο των οποίων επισυνάπτεται, τα προβλεπόμενα προσόντα για τη θέση Ελεγκτή 1ης Τάξης, πληρούσαν 35 υπάλληλοι της Ελεγκτικής Υπηρεσίας Συνεργατικών Εταιρειών, που υπέβαλαν αίτηση για την πιο πάνω θέση, οι οποίοι φαίνονται στο

15 συνημμένο Κατάλογο 'Β' ως υποψήφιοι για την πλήρωση των πέντε θέσεων Ελεγκτή 1ης Τάξης. Ο υπάλληλος με α/α 31 Αντώνιος Νικολάου δεν πληρούσε τα απαιτούμενα προσόντα όπως αναφέρονται στη σημείωση στο σχέδιο υπηρεσίας, συγκεκριμένα δεν

20 είναι κάτοχος Πανεπιστημιακού Διπλώματος ή Τίτλου στις Οικονομικές ή Εμπορικές Επιστήμες ή τη Διοίκηση Επιχειρήσεων ή του Πιστοποιητικού στην Ανώτερη εξέταση στη Λογιστική του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου.

25 Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Εξέτασε η Επιτροπή τους προσωπικούς φακέλους όλων των υποψηφίων. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι στους

30 προσωπικούς φακέλους των υποψηφίων δεν υπήρχαν Ετήσιες Υπηρεσιακές Εκθέσεις. Στο σημείο αυτό παρουσιάστηκε από το Διευθυντή της Υπηρεσίας επιστολή του Εφόρου Συνεργατικών Εταιρειών και Συνεργατικής Ανάπτυξης ημερομ. 21/10/1988

35 (συνημμένο αρ.1), στην οποία αναφέρεται 'οτι δεν υπάρχουν οποιεσδήποτε εμπιστευτικές εκθέσεις για τους ελεγκτές οι οποίοι εργοδοτούντο από το Ταμείο Εξελέγξεως και Επιθεωρήσεως'.

40 Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η αρχαιότητα των υποψηφίων για την υπό εξέταση θέση είναι όπως φαίνεται στο συνημμένο Κατάλογο 'Β'.

Η Επιτροπή εξέτασε τα προσόντα όλων των υποψηφίων και διαπίστωσε ότι όλοι οι υποψήφιοι έχουν τα ίδια προσόντα. (Πιστοποιητικό στην Ανώτερη Εξέταση, στη Λογιστική του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου).

5

Σημειώνεται ότι κανένας από τους υποψηφίους δεν έχει τριετή προϋπηρεσία στη θέση Ελεγκτή 2ης Τάξης, και οι προαγωγές έγιναν με βάση την πρόνοια της σημείωσης στο σχέδιο υπηρεσίας για τη θέση Ελεγκτή (1ης Τάξης).

10

Η Επιτροπή αξιολόγησε την απόδοση όλων των υποψηφίων που προσκλήθηκαν και παραυρέθηκαν σε συνεντεύξεις κατά τις 10/1/1990 και 11/1/1990, όπως φαίνεται στα πρακτικά αρ. 38 και αρ. 39 και τους κατάταξε όπως φαίνεται στο συνημμένο Κατάλογο 'Β'. Στη συνέντευξη δεν προσήλθε ο υποψήφιος με α/α 36 Ανδρέας Τσιαπούρας.

15

20

Ακολούθως η Επιτροπή ζήτησε από το Διευθυντή της Υπηρεσίας να υποβάλει συστάσεις. Ο Διευθυντής ανέφερε ότι είχε διοριστεί και αναλάβει καθήκοντα στις 2/1/1990, δηλαδή μόνο μια βδομάδα πριν από την ημέρα των συνεντεύξεων, και ως εκ τούτου, δεν είχε μέχρι την ημέρα των συνεντεύξεων σχηματίσει προσωπική αντίληψη της αξίας των υποψηφίων και επομένως θεώρησε ορθό και δίκαιο, να μην υποβάλει οποιοσδήποτε συστάσεις.

25

30

Η Επιτροπή έχοντας υπόψη τα πιο πάνω και αφού μελέτησε την απόδοση των υποψηφίων στις προσωπικές συνεντεύξεις που έγιναν στις 10/1/90 και 11/1/90, και την αρχαιότητα των υποψηφίων, διαπίστωσε ότι:

35

..... "

Ακολούθως η Επιτροπή αναφέρθηκε στην αρχαιότητα, τα προσόντα και την απόδοση κατά τη συνέντευξη του καθενός από τους υποψηφίους χωριστά και αφού έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία ενώπιόν της, περιλαμβανομένων και των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων, επέλεξε

40

για προαγωγή τα Ενδιαφερόμενα Μέρη γιατί, όπως έκρινε, υπερερούσαν των άλλων υποψηφίων. Η προαγωγή τους έγινε με αναδρομική ισχύ από 1/2/1990. Εναντίον της πιο πάνω απόφασης καταχωρήθηκε η

5 παρούσα προσφυγή.

Το πρώτο θέμα που εγείρεται για επίλυση αφορά την κατοχή από τον Αιτητή Αντώνη Νικολάου των απαραίτητων προσόντων του Σχεδίου Υπηρεσίας της

10 θέσης και, συνεπώς, του έννομου συμφέροντός του να προσβάλει την προαγωγή των προσοντούχων Ενδιαφερομένων Μερών. Αιτητής που δεν κατέχει τα απαιτούμενα προσόντα συγκεκριμένου Σχεδίου Υπηρεσίας, δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει

15 προαγωγές που έγιναν σε θέση που διέπεται από το σχέδιο αυτό. Αναφέρω ενδεικτικά τις υποθέσεις *Ouranía Komodromou v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2250, και *Christodoulos Elia v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 306.

20 Το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Ελεγκτή 1ης Τάξης προνοεί σχετικά τα ακόλουθα:

"Απαιτούμενα προσόντα:

25 (α) Πενταετής τουλάχιστον ελεγκτική πείρα, από την οποία τριετής τουλάχιστον υπηρεσία στη θέση Ελεγκτή Συνεργατικών Εταιρειών, 2ης Τάξης.

30 (β) Ανώτερο Πιστοποιητικό στην Ελεγκτική του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου ή άλλο προσόν εγκρινόμενο από την Επιτροπή Ελεγκτικής Υπηρεσίας Συνεργατικών Εταιρειών ως ισοδύναμου επιπέδου.

35 (γ) Ικανότητα να συντάσσει ευκρινείς και περιεκτικές εκθέσεις.

40 (δ) Ακεραιότητα χαρακτήρα, οργανωτική και διοικητική ικανότητα, υπευθυνότητα, πρωτοβουλία και ευθυκρισία.

(ε) Πολύ καλή γνώση της Αγγλικής γλώσσας.

Σημειώσεις:

(α) Υπάλληλοι που μεταφέρθηκαν από το Ταμείο Εξελέγξεως και Επιθεωρήσεως στην Ελεγκτική Υπηρεσία Συνεργατικών Εταιρειών, εξαιρούνται του προσόντος που απαιτείται στο (β) ανωτέρω. 5

(β) Κατά την πρώτη πλήρωση της θέσης δύνανται να είναι υποψήφιοι Ελεγκτές Συνεργατικών Εταιρειών με δωδεκαετή τουλάχιστον ευδόκιμη ελεγκτική υπηρεσία στο Ταμείο Εξελέγξεως και Επιθεωρήσεως ή στην Ελεγκτική Υπηρεσία Συνεργατικών Εταιρειών, νοουμένου ότι είναι κάτοχοι Πανεπιστημιακού Διπλώματος ή Τίτλου στις Οικονομικές ή Εμπορικές Επιστήμες ή τη Διοίκηση Επιχειρήσεων ή του Πιστοποιητικού στην Ανώτερη Εξέταση στη Λογιστική του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου." 10
15

Είναι παραδεκτό ότι στην παρούσα περίπτωση επρόκειτο για πρώτη πλήρωση της θέσης που έγινε με βάση τη Σημείωση (β) του Σχεδίου Υπηρεσίας (ανωτέρω). Ο Αιτητής Αντώνης Νικολάου είναι κάτοχος πτυχίου της Παντείου Σχολής στις Πολιτικές Επιστήμες οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στα θέματα στα οποία, σύμφωνα με την εν λόγω Σημείωση (β) του Σχεδίου Υπηρεσίας, απαιτείται να αναφέρεται το Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή Τίτλος των υποψηφίων για να θεωρούνται προσοντούχοι υποψήφιοι. Ο Αιτητής αυτός δεν ισχυρίζεται ότι κατέχει την πείρα που απαιτείται από την παράγραφο (α) των απαιτούμενων προσόντων (ανωτέρω) του Σχεδίου Υπηρεσίας. Με αυτά τα δεδομένα, η απόφαση της Επιτροπής ότι ο Αιτητής Νικολάου δεν κατέχει τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας ήταν τουλάχιστον εύλογα επιτρεπτή σ' αυτήν αν όχι αναπόφευκτη. Η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας είναι έργο του διορίζοντος οργάνου και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η ερμηνεία που δόθηκε ήταν λογικά εφικτή στο όργανο αυτό. 20
25
30
35

Το γεγονός ότι ο Αιτητής Νικολάου κρίθηκε ως μη προσοντούχος για πρώτη φορά κατά την επανεξέταση της υπόθεσης, δεν έχει καμιά σημασία. Η Επιτροπή δεν φαίνεται να είχε ασχοληθεί, κατά τη λήψη της 40

ακυρωθείσας απόφασής της, με την κατοχή των
απαραίτητων προσόντων του Αιτητή Νικολάου ή
οποιουδήποτε άλλου υποψηφίου. Κατά την επανεξέταση η
Επιτροπή, ανεξάρτητα από τις παραλείψεις που
5 προηγήθηκαν, είχε υποχρέωση να διενεργήσει επαρκή
έρευνα αναφορικά με την κατοχή από όλους τους
υποψηφίους των απαραίτητων προσόντων του Σχεδίου
Υπηρεσίας κατά τον ουσιώδη χρόνο. Στις περιπτώσεις
10 επανεξέτασης, όπως η παρούσα, το Δικαστήριο ελέγχει
κατά πόσο τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε η
προσβαλλόμενη απόφαση, αποτελούσαν μέρος του
πραγματικού καθεστώτος που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης
της ακυρωθείσας απόφασης, ανεξάρτητα αν τα στοιχεία
αυτά είχαν τότε ληφθεί επαρκώς ή καθόλου υπόψη από το
15 αρμόδιο όργανο, ή κατά πόσο ήταν "νέα στοιχεία", δηλαδή
στοιχεία που δεν υπήρχαν κατά τον ως άνω ουσιώδη
χρόνο. Στη δεύτερη αυτή περίπτωση, δεν μπορεί να
ληφθούν υπόψη κατά την επανεξέταση. Σχετική είναι η
απόφαση της Ολομέλειας ημερομηνίας 17/9/1992 στην
20 Α.Ε. αρ. 1390, *Εύης Δρουσιώτης ν. Δήμου Λατσιών*.

Τα προσόντα του Αιτητή Νικολάου δεν αποτελούσαν
νέα στοιχεία. Ήταν ενώπιον της Επιτροπής κατά τη λήψη
της ακυρωθείσας απόφασής της. Η έρευνα και η εκτίμηση
25 των στοιχείων αυτών από την Επιτροπή επιβállετο. Ο
Αιτητής Νικολάου δεν έχει έννομο συμφέρον να
προσβάλει την επίδικη προαγωγή των Ενδιαφερομένων
Μερών. Η προσφυγή του είναι, ως εκ τούτου, απαράδεκτη
και απορρίπτεται.

30 Το επόμενο θέμα που πρέπει να εξεταστεί αφορά τις
προφορικές συνεντεύξεις. Η απόδοση των υποψηφίων
στις συνεντεύξεις της 10ης και 11ης Ιανουαρίου 1990 είχε,
ομολογουμένως, επηρεάσει σοβαρά την Επιτροπή στη
35 λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. Το επιχείρημα των
Αιτητών που αφορά τις συνεντεύξεις έχει δύο σκέλη. Το
πρώτο σκέλος έχει ως αφετηρία το γεγονός ότι κατά τον
χρόνο των συνεντεύξεων και της λήψης της ακυρωθείσας
πρώτης απόφασης της Επιτροπής, μετείχε στη σύνθεση
40 της ως μέλος ο κ. Α. Ασιιώτης ο οποίος έπαυσε να είναι
μέλος της Επιτροπής πριν τη λήψη της απόφασης που
προσβάλλεται με την παρούσα προσφυγή. Στην εξέταση
του θέματος και στη λήψη της απόφασης αυτής δεν μετείχε

ούτε ο αντικαταστάτης του κ. Ασιώτη. Μετείχαν μόνο τα υπόλοιπα τέσσερα μέλη της Επιτροπής που ήταν παρόντα στις εν λόγω συνεντεύξεις. Ο συγκεκριμένος επί του προκειμένου ισχυρισμός του κ. Αγγελίδη, εκ μέρους των Αιτητών, είναι ότι επειδή ο αποχωρήσας κ. Ασιώτης συνέτεινε στη διαμόρφωση της εντύπωσης του συλλογικού οργάνου αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις και επειδή η εντύπωση που διαμορφώθηκε για κάθε υποψήφιο είναι υποκειμενικό στοιχείο και όχι γεγονός, η Επιτροπή, κατά την επανεξέταση του θέματος με τη νέα της σύνθεση, όφειλε να μην είχε λάβει υπόψη την απόδοση αυτή.

Στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Republic v. Yiannis Safirides** (1985) 3 C.L.R. 163, την οποία επικαλείται ο κ. Αγγελίδης, αποφασίστηκε ότι οι εντυπώσεις που αποκομίζουν τα μέλη του διορίζοντος συλλογικού οργάνου στις προφορικές συνεντεύξεις των υποψηφίων δεν συνιστούν γεγονότα που μπορεί να ληφθούν υπόψη σε μεταγενέστερη αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων αυτών από το εν λόγω όργανο του οποίου η σύνθεση έχει στο μεταξύ αλλάξει. Τα γεγονότα στην υπόθεση **Σαφειρίδη** διαφέρουν ουσιαδώς από τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης. Στην υπόθεση **Σαφειρίδη** μετείχαν στη λήψη της επίδικης απόφασης, ως μέλη της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, πρόσωπα που δεν ήταν παρόντα στις συνεντεύξεις, εφόσον δεν ήταν τότε μέλη της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. Στην παρούσα όμως υπόθεση και τα τέσσερα μέλη της Επιτροπής που αποτελούσαν απαρτία και μετείχαν στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, ήταν παρόντα και είχαν οι ίδιοι σχηματίσει τις εντυπώσεις τους από τις συνεντεύξεις. Δεν έλαβαν υπόψη τους καταγραμμένες υποκειμενικές εντυπώσεις άλλων μελών που ήταν παρόντα στις συνεντεύξεις αλλά απουσιάζαν όταν είχε ληφθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, όπως είχε συμβεί στην υπόθεση **Σαφειρίδη** (ανωτέρω). Το γεγονός ότι ένα από τα μέλη της Επιτροπής που μετείχαν στις συνεντεύξεις, είχε μεταγενέστερα αντικατασταθεί και δεν μετείχε στην απόφαση κατά την επανεξέταση, δεν καθιστά από μόνο του λανθασμένη τη διαδικασία που ακολουθήθηκε, ούτε καθιστά ακυρώσιμη την τελική απόφαση της Επιτροπής.

Το δεύτερο σκέλος του επιχειρήματος των Αιτητών, αναφορικά με τις συνεντεύξεις, έχει ως αφετηρία το γεγονός, αποδεκτό και από τις δύο πλευρές, ότι η εντύπωση της Επιτροπής αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων στις εν λόγω συνεντεύξεις δεν είχε καταγραφεί 5 πουθενά. Αυτός είναι και ένας από τους λόγους για τους οποίους το Δικαστήριο αποφάσισε την ακύρωση της πρώτης απόφασής της στις 19/4/1991. Είναι επίσης γεγονός ότι κατά την επανεξέταση του θέματος και τη λήψη της 10 δεύτερης απόφασης της Επιτροπής στις 25/4/1991, η Επιτροπή είχε ενώπιόν της και έλαβε υπόψη της Κατάλογο των υποψηφίων, χωρίς ημερομηνία, στον οποίο ήταν καταγραμμένη η αξιολόγηση της απόδοσης κάθε υποψηφίου στις εν λόγω συνεντεύξεις. Σύμφωνα με τον 15 Κατάλογο αυτό, στον οποίο γίνεται ρητή αναφορά στο σχετικό πρακτικό της Επιτροπής, ημερομηνίας 25/4/1991 (ανωτέρω), τα μεν Ενδιαφερόμενα Μέρη αξιολογήθηκαν με "Εξάιρετος" ή "Πολύ Καλός", οι δε Αιτητές αξιολογήθηκαν με "Καλός" ή "Μέτριος". Το δε ερώτημα που εγείρεται είναι 20 πότε ετοιμάστηκε ο Κατάλογος αυτός. Η εισήγηση των Αιτητών επί του προκειμένου είναι ότι η καταγραφή των εν λόγω εντυπώσεων στον επίδικο κατάλογο έγινε για πρώτη φορά κατά το χρόνο και για τους σκοπούς της επανεξέτασης. Δεν προβλήθηκε οποιαδήποτε συγκεκριμένη 25 εισήγηση πάνω στο επίδικο αυτό θέμα από τον ευπαιδευτο δικηγόρο της Επιτροπής.

Υπάρχουν αδιαμφισβήτητα γεγονότα από τα οποία μπορεί εύλογα να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι για αρκετά 30 μεγάλο χρονικό διάστημα μετά την διεξαγωγή των συνεντεύξεων, στις 10 και 11 Ιανουαρίου 1990, οι εντυπώσεις της Επιτροπής δεν είχαν καταγραφεί πουθενά. Θα πρέπει επί του προκειμένου να σημειωθεί ότι δεν υπάρχει ισχυρισμός από οποιοδήποτε ότι οι εν λόγω 35 εντυπώσεις καταγράφηκαν σε οποιοδήποτε έγγραφο άλλο από τον Κατάλογο στον οποίο έχω αναφερθεί και ο οποίος δε φέρει ημερομηνία. Ενόψει αυτού του δεδομένου, ο χρόνος καταγραφής των επίδικων εντυπώσεων αναπόφευκτα ταυτίζεται με το χρόνο 40 ετοιμασίας του επίδικου Καταλόγου. Εφόσον ένα από τα βασικά επίδικα θέματα στην προσφυγή αρ. 189/90 που οδήγησε στην ακύρωση της πρώτης απόφασης της Επιτροπής, ήταν αν είχε γίνει καταγραφή των επίδικων

εντυπώσεων ή όχι, θα ανέμενα από την Επιτροπή να είχε παρουσιάσει τον επίδικο Κατάλογο ως τεκμήριο στη διάρκεια της διαδικασίας της εν λόγω προσφυγής, αν ο Κατάλογος είχε ετοιμαστεί καθ' οιονδήποτε χρόνο πριν τη διεκπεραίωσή της. Το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν παρουσίασε τον εν λόγω Κατάλογο στο Δικαστήριο μέχρι τις 27/3/1991 που είχε επιφυλαχθεί η απόφαση του Δικαστηρίου στην προσφυγή 189/90, δεν μπορεί να παρουσιαστεί ούτε είναι άσχετο με το χρόνο ετοιμασίας του εν λόγω Καταλόγου.

Παρόλον που είναι αδύνατο να ειπωθεί με ασφάλεια πότε ακριβώς ετοιμάστηκε ο επίδικος Κατάλογος, το μοναδικό λογικό συμπέρασμα που μπορεί να εξαχθεί από τα πιο πάνω γεγονότα είναι ότι δεν είχε ετοιμαστεί μέχρι τις 27/3/1991, δηλαδή 14 σχεδόν μήνες μετά τη διενέργεια των συνεντεύξεων. Είναι πολύ πιθανό να είχε ετοιμαστεί τις παραμονές και για τους σκοπούς της επανεξέτασης, ενόψει του σκεπτικού και του αποτελέσματος της απόφασης του Δικαστηρίου στην προσφυγή αρ. 189/90 με την οποία είχε ακυρωθεί η πρώτη απόφαση της Επιτροπής για την πλήρωση των επίδικων θέσεων.

Ενόψει της νομολογίας μας, δε διατάζω να αποφανθώ ότι ο χρόνος των 14 μηνών, υπολογιζόμενος κατά τρόπο που είναι ο πλέον ευνοϊκός για την Επιτροπή, ο οποίος παρήλθε από την διεξαγωγή των συνεντεύξεων μέχρι την καταγραφή της απόδοσης των υποψηφίων σ' αυτές, είναι τόσο μεγάλος ώστε να καθιστά άκρως επισφαλή την ορθότητα και ακρίβεια της καταγραφής. Κάτω από αυτές τις περιστάσεις, και εφόσον τα επισφαλή αυτά αποτελέσματα λήφθηκαν σοβαρά υπόψη από την Επιτροπή κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασής της, υπάρχουν σοβαρές πιθανότητες η Επιτροπή να ενήργησε επί του προκειμένου υπό καθεστώς πλάνης ως προς τα ορθά γεγονότα που επηρέασαν την κρίση της. Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Republic v. Michalakis Maratheftis and Another** (1986) 3 C.L.R. 1407, επώθησαν τα εξής σχετικά στις σσ. 1413-1414:

"We have reached the conclusion that in view of the absence of any official contemporaneous record of the Commission regarding the performance of the candidates

when interviewed and, also, in view of the period of more than five months which intervened between the interviews in July 1983 and the recording, on the 21st December 1983, of the evaluation of the Commission of the performance of the candidates at such interviews, there exists a quite strong probability that the Commission, notwithstanding its undoubted good faith, was labouring under material misconceptions due to inaccuracies, which, because of the passage of time, may have crept in and distorted the evaluation of the performance of the candidates at the interviews; and the said probability is enhanced when in such evaluation there have been used only marginally different ratings such as 'very good' and 'very very good' in assessing the leading candidates."

15 Λαμβανομένου υπόψη ότι στην υπόθεση *Maratheftis* (ανωτέρω) τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων αφορούσαν 11 μόνο υποψήφιους και είχαν καταγραφεί μετά παρέλευση 5 μόνο μηνών, οι πιθανότητες 20 εμφιλοχώρησης πλάνης στην παρούσα υπόθεση καθίστανται ακόμα πιο μεγάλες, η δε ανάγκη ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης ακόμα πιο επιτακτική. Η πιθανότητα πλάνης ως προς τα πράγματα οδηγεί σε ακύρωση της επίδικης απόφασης (Βλ: *Mallouros v.* 25 *E.A.C.* (1974) 3 C.L.R. 220, και *Fournia Ltd v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 262.

30 Για το λόγο που έχω αναπτύξει πιο πάνω, εκδίδω διαταγή για την ακύρωση της επίδικης προαγωγής των Ενδιαφερομένων Μερών. Δεν επιβάλλεται, υπο τις περιστάσεις, η εξέταση των υπόλοιπων λόγων που εγείρονται. Η Επιτροπή να πληρώσει £100 έναντι των εξόδων των Αιτητών.

35 Η προσφυγή επιτυγχάνει με £100.- έξοδα.